

MARTINUS
INSTITUT

[Utdrag ur Kosmos nr 5-2015
Ole Therkelsen: "Bakgrunden till
utgivningen av Den eviga världsbilden,
del 6"]

Nr 5 - 2015

Kosmos

MARTINUS KOSMOLOGI

Martinus:

Korrespondensen
mellan det fysiska och
det psykiska planet
(mediumism I –
materialisation)

Ole Therkelsen:

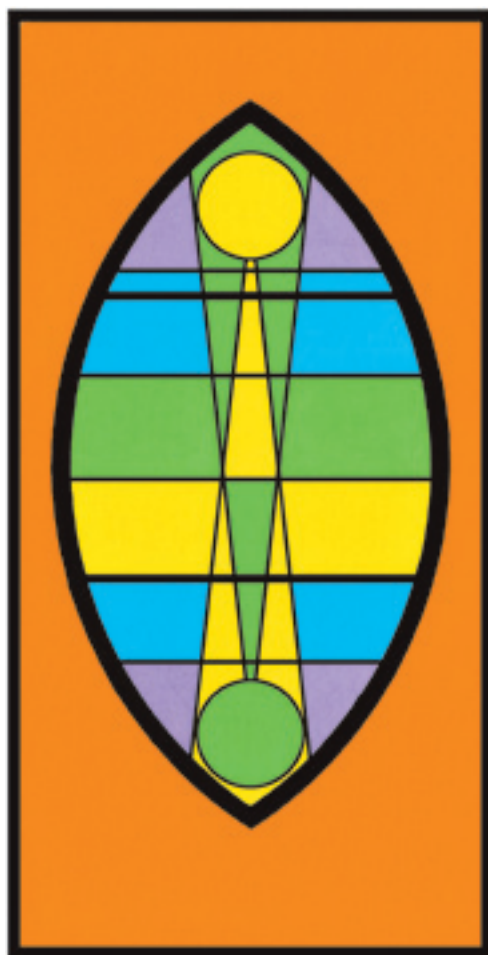
Martinus Center i Klint
fyller 80 år

**Fråga om
kosmologi:**

Martinus är inte en
guru – så avgörandet
är ditt!

Ole Therkelsen:

Bakgrunden till
utgivningen av Den
eviga världsbilden, del 6

© Martinus Institut 1981

Reg. 95

Svenska

Bakgrunden till utgivningen av Den eviga världsbilden, del 6

av Ole Therkelsen

1. Utgivning av sjätte symbolboken på danska och svenska

Lördagen den 9 maj 2015 anordnades en bokrelease både på Martinus Institut i Köpenhamn och på Världsbild förlag i Hälsans hus i Stockholm, med anledning av utgivningen av *Den eviga världsbilden*, del 6. Boken, som innehåller de 23 sista av Martinus 100 symboler, gavs således ut samtidigt både på danska och på svenska.

Denna symbolbok använder enbart Martinus egna symbolförklaringar. Dessa förklaringar togs upp på band under perioden 1955–1972. Under vinterhalvåret 1955/56 höll Martinus femton stora kursföredrag med den gemensamma titeln *Den eviga världsbilden*. Här offentliggjorde han en stor del av de symboler som nu ges ut i *Den eviga världsbilden*, del 6. Andra symboler i boken visades för offentligheten i kursföredragen "Genom döden 1–2", "Efter döden", "Den högsta elden 1–4" och "Det eviga livet 1–4", som hölls under åren 1958–1962.

1971 sade Martinus: "Det jag har kvar att göra färdigt, är den fjärde symbolboken och ytterligare två symbolböcker. Analyserna i de sista delarna blir mycket intressanta, där finns analyser om planeterna och kloten" (*Den eviga världsbilden*, del 5, st. 76.1).

Med utgivningen av inte mindre än 67 symboler i de nämnda tre symbol-

böckerna åren 1994, 2012 och 2015 har den studerande således fått möjlighet att skapa sig en ännu bättre överblick över Martinus andliga vetenskap. Det förefaller mig vara en mycket speciell och glädjande händelse att alla intresserade härmed får tillgång till att studera Martinus samtliga symboler.

2. Martinus önskade att bandupptagningarna skulle överföras till bokform

I ovannämnda kurs 1955 och 1956 gick Martinus igenom hela världsbilden i alla detaljer. Kursen omtalade han själv som "totalkurs" och "grand-kurs" och som "ett fundamentalt kultur-dokument" (se nedan). Flertalet av symbolerna i den sjätte symbolboken förklarades i dessa kursföredrag. I ett kontaktbrev skriver Martinus att han önskar bandupptagningarna av dessa föredrag överförda till bokform.

Martinus: "En liten grupp civilingenjörer bland min saks vänner har bildat en grupp för inspelning av mina föredrag och kosmiska analyser, så att de ska kunna återges på band och grammofonskivor. Jag har därför beslutat att skapa en fullständig genomgång av världsalltets kosmiska analyser till denna inspelning. Denna totala genomgång kommer således senare att kunna fås på band och grammofonskivor, liksom den naturligtvis också

kommer att överföras till bokform. Det blir därmed ett unikt tillfälle för min saks vänner och intresserade att övervara min personliga genomgång av hela världsbilden i alla dess bärande detaljer, ett tillfälle som säkert aldrig återkommer. [...] Med ert intresse och er sympati för denna min uppgift är ni således med om att tillförsäkra världen detta grundläggande kulturdokument” (16/9 1955, *Kontaktbrev* nr 19).

I ett brev till Vignir Andrésen, Island, skriver Martinus att han önskar storkursen med symboler överförd till bokform och översatt till isländska.

Martinus: ”Som tidigare meddelats, blir mina föredrag och kurser inspelade på band för att från dem överföras till bokform och grammofonskivor. Med anledning av detta har jag beslutat att skapa en grand-kurs i världsalltets kosmiska analyser. Den påbörjades den 6 oktober här i institutets föredragssal

och blir en genomgång av världsbildens kosmiska och eviga struktur i alla detaljer från A till Ö, följd av alla symbolerna och andra kompletterande bilder. Det blir ett unikt tillfälle för mina vänner här i Köpenhamn att övervara denna personliga och muntliga genomgång av de eviga faktumen i deras fulla vidd, ett tillfälle som säkert aldrig återkommer. Denna stora genomgång av världsbilden blir då inspelad på band, från vilka de sedan kommer att överföras till bokform och grammofonskivor. Denna genomgång blir således den mest omfattande och mest fullständiga kurs som jag hittills muntligen har gett av livets totala analys och är således en verklig grand-kurs, som kommer att fylla hundratals boksidor med sin text och sina bilder. Så snart vi når fram till detta, kommer det att underlätta studiecirkelsarbetet mycket runt om

1928 förevisar Martinus symbolen "Människans utvecklingsanalys", symbol nr 86. Vid växtriket, djurriket och den fysiska delen av det riktiga mänskloriket har Martinus på symbolen skrivit "hör till denna världen". Om den andliga världen sade Jesus: "Mitt rike hör inte till denna världen."

i världen" (1/10 1955, brevdatabasen, martinus.dk).

Denna storkurs blev emellertid inte översatt till isländska, som framgår av en senare korrespondens. Martinus blev klar över att bandavskriften inte lämpade sig att översättas direkt. Bandavskriften skulle bearbetas först.

3. Martinus önskan om bearbetning av bandavskrifter

Mindre än tre månader före sin bortgång sade Martinus igen att det han talade in på band kunde användas: "Har vi det på band? Ja, för det är viktigt att göra det. Jag får ju inte så mycket skrivet numera. Jag kan inte riktigt se, men det jag säger, det kan ju användas. Då ska det ju rättas, för talet är inte detsamma" (rådsmöte 16/12 1980).

Allt talspråket skulle bearbetas till skriftspråk, framgår också av två uttalanden från 1974.

Martinus: "Hon har skrivit det ungefär som jag har sagt det. Och det kan man inte erbjuda någon. Det märks, när man talar så är det helt anorlunda" (rådsmöte 26/3 1974).

Martinus: "Ett föredrag är ju inte lämpat att direkt skriva av. Det ska ju bearbetas." – Medarbetare: "*Texten är helt identisk med det talade föredraget, bortsett från enstaka direkta felsägningar, som jag har utelämnat.*" – Martinus: Det är ju så det inte ska vara. Det ska inte vara en direkt kopia av vad jag har sagt. Det är jag inte tillfreds med. Jag skulle ju alls inte skriva så, om jag skulle skriva det. Det talade är något helt annat" (rådsmöte 26/3 1974).

4. Efterlämnade manuskript och bandavskrifter skulle "bearbetas", "justeras" och "rättas till" av andra före utgivning

Det framgår således av bandupptagningar från de sista sju årens rådsmö-

ten (1974–1981) att Martinus önskade att både efterlämnade manuskript och bandavskrifter skulle "bearbetas", "justeras" och "rättas till" av andra före utgivning (rådsmöte 6/3 1979, 29/1 1980 och 16/12 1980).

Vad beträffar om tillräckligt mycket var utgivet, sade Martinus 1970 och 1975 helt riktigt: "Världsmissionen är räddad" och "Missionen är för länge sedan färdig" (*Den eviga världsbilden, bok 5*, st. 76.1, 77.2 och *Kosmos* nr 7/2004). Efter utgivningen av *Livets Bog*, del 7, 1960 hade det nämligen skrivits tillräckligt för att människorna här på klotet skulle kunna uppnå kosmiskt medvetande (*Livets Bog, del 1*, st. 248, *del 5* st. 1890–1896 och *Den eviga världsbilden, bok 2*, st. 21.27).

Men trots dessa uttalanden satte Martinus 1960, efter att ha avslutat *Livets Bog*, i gång med att skriva de sex symbolböckerna, *Den eviga världsbilden*. Martinus önskade ge mänskligheten så mycket som möjligt, och han var angelägen om att så mycket material som möjligt blev utgivet. Allt han skrev efter att *Livets Bog* gjorts färdig 1960 betecknade han som "extra".

5. Symbolförklaringarna ska inte göras av andra än Martinus

I en kommentar till st. 13.5 i *Samarbetsstrukturen* skriver rådet för Martinus Institut 1992: "Det finns symboler som Martinus bara har förklarat i bandföredrag. Dessa förklaringar kan vara tillräckliga för att de ska kunna bearbetas och godkännas av rådet med tanke på utgivning."

Det framgår av samma st. 13.5 att Martinus uttryckligt önskade att symbolförklaringarna inte skulle göras av andra: "Symbolförklaringarna ska skrivas av mig. De är i mig, och jag kan inte föra över dem i andra människor. Ska de skrivas, så ska de skrivas av mig" (rådsmöte 27/8 1974).

Martinus egna föredragshållare hade ljusbildskopior av alla Martinus symboler, inklusive symbolerna 34–100, som inte hade publicerats före Martinus bortgång 1981. Då det var lätt att kopiera ljusbilder, blev dessa symboler efter hand kopierade och spridda till en större personkrets, varvid det öppnades upp för att ännu fler kunde börja distribuera och förklara dessa symboler. I dag finns det på Internet till och med större möjlighet för spridning av dessa symboler utan Martinus egen förklaring.

Just för att säkra en utgivning av symbolerna nr 45–100 med Martinus egna förklaringar beslutade rådet 2004 att börja arbeta med en utgivning av de efterlämnade symbolerna, och på så vis blev *Den eviga världsbilden*, del 5, utgiven 2012 och *Den eviga världsbilden*, del 6, 2015. Det finns således inga ”hemliga” symboler på Martinus Institut. Alla Martinus symboler är publicerade.

6. 1971 lade Martinus tillfälligt symbolböckerna åt sidan för att skriva en ny bok

I sitt födelsedagstal på 80-årsdagen 1970 berättade Martinus att han nästan var färdig med den fjärde symbolboken, och att han så under de kommande två åren skulle göra de andra delarna färdiga (11/8 1970). I mars 1971 gav Martinus uttryck för detsamma: ”Det jag har kvar att göra färdigt är den fjärde symbolboken och ytterligare två symbolböcker” (24/3 1971).

Men ett halvår senare i sitt födelsedagstal på 81-årsdagen den 11 augusti 1971 sade Martinus överraskande att han hade lagt arbetet med symbolböckerna åt sidan för att skriva en bok som skulle presentera hans verk som *Tredje testamentet*. Martinus skulle så vända tillbaka till symbolböckerna när han var färdig med att skriva denna bok.

Det skulle emellertid visa sig att han inte kom tillbaka till att arbeta med symbolböckerna. Men det var i grund och botten heller inte nödvändigt, för den nästan 90 år gamle mannen hade ju redan förklarat symbolerna i de kursföreläsningar som fanns upptagna på band.

Man kunde fråga: Vad skulle alternativet vara, om institutet inte gav ut Martinus efterlämnade föreläsningar, manuskript och symboler? Skulle det inte vara sekteristiskt om bara personer på institutet hade tillgång till de icke publicerade manuskripten och symbolerna? Skulle det vara bättre att förstöra Martinus efterlämnade material? Skulle det vara bättre att de kopierade symbolerna dök upp med andras förklaringar och tolkningar?

7. Martinus sista beslut

Under mina frågetimmar har jag mött den uppfattningen att Martinus sista beslut skulle ha varit att det över huvud taget inte skulle ges ut något mer, att ingenting av det stora efterlämnade materialet skulle ges ut efter hans bortgång. Men det måste enligt min uppfattning bero på missförstånd och minnesförskjutningar.

Martinus sista beslut rörde sig nämligen om ett tillägg till *Det Tredje Testamente. Livets Bog*, del 1, som 1981 just skulle ges ut på Borgens Forlag. På Frederiksberg Hospital beslutade Martinus att detta tillägg, som han skrev på veckorna före inläggningen, inte skulle med i denna nya utgivning. För första gången i världshistorien skulle en Martinusbok nämligen ges ut på ett stort offentligt förlag med den uppseendeväckande titeln *Det Tredje Testamente* och med två symboler på omslaget. Detta Martinus sista beslut befriade rådet från många spekulationer om hur och på vilket sätt titeln *Tredje testamentet* skulle föras ut i

världen efter Martinus bortgång. Några månader senare, den 24 november 1981, ägde utgivningen av *Det Tredje Testamentet* rum i överensstämmelse med Martinus egna anvisningar.

Om det verkligen inte skulle ha getts ut något efter Martinus bortgång, skulle titeln *Tredje testamentet* aldrig ha blivit utgiven i bokform, och de två symbolerna nr 23 och 19 skulle inte ha kommit på omslaget till Martinus böcker.

Tidigt på morgonen torsdagen den 5 mars 1981 blev Martinus inlagd med brott på den ena lårbenshalsen, och söndagen den 8 mars, tre dagar efter inläggningen på Frederiksberg Hospital, lämnade Martinus det fysiska planet cirka kl. 1.30 på natten. Dagarna fram till inläggningen arbetade Martinus mycket intensivt med att få färdigt detta tillägg till *Tredje testamentet. Livets Bog*, del 1. På tisdagen skrev han ända till kl. 2 på natten, och på onsdagen till kl. 22.30 (*Martinus minnen*, "Efterskrift" av Tage Buch, s. 173). Eftersom Martinus dagarna före sin inläggning var mycket upptagen av att göra detta tillägg färdigt, var det mycket angeläget för honom att på sjukhuset berätta vad som skulle ske med denna text.

Under ett rådsmöte på Martinus Institut på söndagen kl. 10.00 gjordes ett skriftligt referat av Martinus sista beslut, som återgavs av den medarbetare som var den siste som talade med Martinus på sjukhuset. Närvarande vid detta möte var förutom rådsmedlemmar också tre andra medarbetare. På sjukhuset hade Martinus till sist sagt att det som var skrivet som förklaring till symbolerna på omslaget till *Livets Bog*, del 1, som nu skulle ges ut på Borgens Forlag, inte skulle användas. (Källa: www.martinus.dk/da/bo.) Det förelåg ingenting om att Martinus skulle ha

sagt att det inte skulle ges ut något mer (rådsmöte förmiddagen den 8/3 1981).

Ovanstående referat stämmer med ett annat referat som gjordes samma dag av Per Thorell, som just blev uppringd av den medarbetare som var den siste som hade talat med Martinus.

Citat: "Klockan 9.30 fick vi per telefon det sorgens budskap att Martinus hade lämnat det fysiska planet föregående natt klockan 1.30. På sjukhuset sade man att han stilla hade somnat in. Kvällen innan hade Martinus verkat upplivad och vaken. Han hade sagt att han nu visste att han hade blivit stoppad i sitt arbete med de kosmiska analyserna, och speciellt i arbetet med den symbolförklaring som han ville ha med i inledningen till nyutgåvan av första delen av "Livets Bog" i relation till symbolerna på omslagets fram- och baksida. Dessa analyser låg alltför högt för den jordiska människans generella fattningsförmåga i många århundraden framöver.

När det nu skulle vara så, utkommer denna bok [*Livets Bog*] förmodligen i *sin heliga ursprunglighet*, vilket är vad jag har önskat, och som jag också i våra samtal om detta har sagt till Martinus att den borde" (Per Thorell, dagboksanteckning 8/3 1981).

8. Martinus överlät "rätten att färdigställa icke avslutade arbeten" till Martinus Institut 1980

Martinus ansåg det själv viktigt att fler symboler blev utgivna, och bara ett år före sin bortgång gav han uttryck för detta.

Martinus: "Jag kan ju inte räkna med att ha så långt kvar, men jag menar att det då är viktigt att jag får avsluta med fler symboler. Jag kan naturligtvis inte skriva långa förklaringar om varje symbol, men jag kan ju skriva om principerna för varje symbol. Och så kan man utifrån *Livets Bog* och de

andra verken förstå principerna” (rådsmöte 1/6 1980).

I ett officiellt gåvobrev ett halvår senare överlät Martinus bland annat ”rätten att färdigställa icke avslutade uppgifter” till Martinus Institut: ”Överlåtelsen omfattar alla framtida litterära arbeten, utkast till nya arbeten och arbeten under förberedelse, alla utdrag, hänvisningar, anteckningar, brev-växlingar, bilagor, kort, teckningar och övrigt material samt rätten att slutföra icke avslutade arbeten.” (Se martinus.dk, gavebrev, 18/6 1980.)

9. Utgivningar efter Martinus bortgång

Den första utgivningen efter Martinus bortgång skedde som sagt redan den 24 november 1981 på Borgens Forlag. Det var första gången som boktiteln *Det Tredje Testamente* såg dagens ljus, och

åren efter gavs också *Livets Bog*, del 2–7, ut med den nya titeln och det nya symbolomslaget.

Efter Martinus bortgång har Martinus Institut gett ut 67 symboler, nr 34–100, i tre symbolböcker, *Den eviga världsbilden*, del 4, del 5 och del 6, under åren 1994, 2012 respektive 2015.

1987 gav Zinglersens Forlag ut boken *Martinus minnen* med Martinus egna minnen, som också baserades på bearbetade bandinspelningar som hade gjorts med Martinus 1963. Av ”Efterskrift” i denna bok framgår att det var Martinus önskan att de efterlämnade manuskripten skulle bearbetas före utgivning.

Tage Buch: ”Bokförläggaren Jarl Borgen, som hade hört talas om Martinus idé om utgivningen av en bok med titeln ”Tredje testamentet” – det var den provisoriska arbetstiteln på

1937 håller Martinus föredrag i den första föredragssalen i Klint. I förgrunden syns den stora projektorn, som kunde visa de symboler som Martinus själv hade målat på glasplattor om 8 × 8 cm.

den planerade introduktionsboken – erbjöd sig i november 1971 i ett brev till Martinus att ge ut denna bok. [...] Martinus hann varken få den påtänkta boken eller del 4 av 'symbolböckerna' utgivna, men detta material föreligger i manuskript och det kommer att ges ut med tiden, när det blivit korrekturläst. En del av det måste dock bearbetas, eftersom det bara föreligger i den första nedskrivningen." (*Martinus minnen*, "Efterskrift" s. 140).

2004 gav Martinus Institut ut den ovannämnda boken med titeln *Det Tredje Testamente. Den Intellektualiserade Kristendom*.

Efter Martinus bortgång 1981 har det dessutom getts ut cirka 200 nya artiklar av Martinus i institutets tidskrift Kosmos.

10. Färdigställandet av sjätte symbolboken

1950 tecknade Martinus symbolerna över jordklotets medvetandestruktur, där strecken med en fotografisk teknik kunde överföras till kvadratiske glasplattor om 8 × 8 cm, som Martinus färglade med en mycket liten pensel så att symbolerna kunde visas som ljusbilder i färg vid hans föredrag, vilket bland annat skedde vid de stora offentliga föredragen 1951–1953 i Studenterforeningens festsal med plats för 550 åhörare (i hörnet av H.C. Andersens Boulevard och Studiestræde 50). Vid många tillfällen var det mer brådskande för Martinus att få symbolerna färglagda på glasplattor till föredragen än att måla de stora pappersark, som först senare skulle användas till tryckning av symbolerna i böckerna. Före 1960 hade Martinus bara gett ut 12 symboler i *Livets Bog*. De två första symbolböckerna, *Den eviga världsbilden*, del 1 och del 2, gavs ut först 1963 och 1964.

I *Kontaktbrev* nr 7/1965 skriver Martinus: "Jag har kvar att manifestera

en mycket stor del av mitt symbolverk. Detta fordrar att jag både målar och skriver, eftersom alla symbolerna inte är färdigmålade." – *Den eviga världsbilden*, del 3, med symbolerna nr 27–33 gavs således ut 1968. Martinus fortsatte därefter arbetet med att måla symbolerna färdiga på stora pappersark för tryckning i fjärde, femte och sjätte symbolboken. Under sitt födelsedagstal på 82-årsdagen visade Martinus en rad nyligen färdigmålade symboler, nämligen nr 38, 75, 76, 85 och 96, som 1972 ännu inte var utgivna.

På Martinus Institut har symbolerna via en digital process blivit färdiga för tryckning. Utdrag från föredrag, bearbetning och sammanställning av texter har företagits av en grupp medarbetare vid Martinus Institut, där jag själv i tre år har varit med i detta redaktionsarbete. Slutversionen av *Den eviga världsbilden*, del 6, är godkänd av rådet för Martinus Institut.

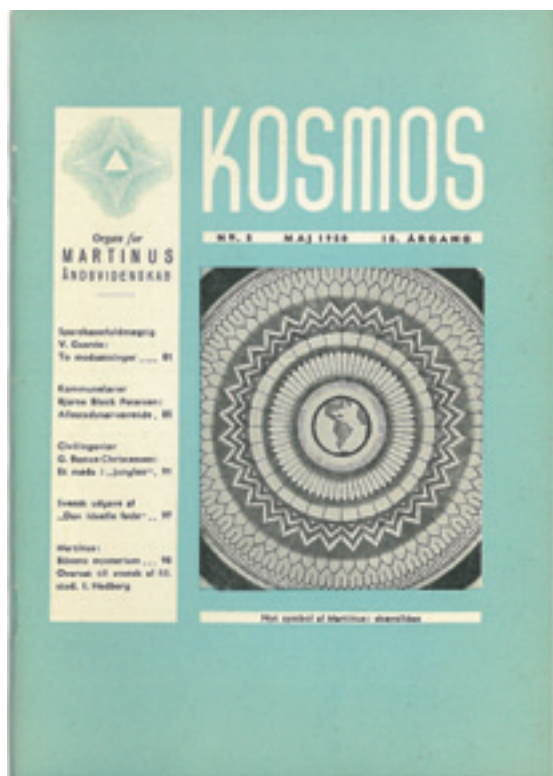
11. Den sjätte symbolboken i två avsnitt

Liksom den femte är den sjätte symbolboken uppdelad i två avsnitt:

1. Symbolförklaringar från föredrag.
2. Valda texter från litteraturen.

I det första avsnittet finns Martinus egna symbolförklaringar från bandavskrifterna, som är bearbetade i överensstämmelse med institutets riktlinjer (martinus.dk).

I det andra avsnittet finns valda texter från hela verket, eftersom Martinus ju sade att man utifrån *Livets Bog* och de andra böckerna kunde förstå principerna i symbolförklaringarna (rådsmöte 6/1 1980). Dessa texter är valda av medarbetare på Martinus Institut och inte av Martinus själv. De ska därför enbart betraktas som förslag till vidare studier. Läsaren kommer själv att kunna finna andra exempel som kan

På framsidan av Kosmos nr 5/1950 kunde man för 65 år sedan se symbolen "Skärselden". Symbolen visar att i dag intar den mörka skärseldszonen den kulminerande platsen i jordens kosmiska eller andliga struktur. Symbolen visar således inte jordklotet i det egentliga djurriket eller det renodlade djurriket. Denna symbol över jordklotets djurepok och jordmänniskans skärseldsepok visas i färg som symbol nr 80.

bidra till att fördjupa förståelsen av symbolerna.

Innehållsmässigt är det fem stora teman som behandlas i den sjätte symbolboken: jordklotets spiralkretslopp, utvecklingsstegen, resan genom dödsriket, polförvandlingen och den treeniga principen. Förklaringarna av den paradisiska värld vi upplever mellan två fysiska liv intar en särskilt stor plats i den nya symbolboken.

Med utgivningen av den sjätte symbolboken med de 23 symbolerna nr 78–100 har det glädjande skett att offentligheten härigenom fått tillgång till att studera alla Martinus hundra symboler.

Utdrag ur symbolförklaringen

I mitten ser vi det fysiska jordklotet. Hela den strålmässiga struktur som förekommer utanför klotet ska uttrycka

jordens medvetande, dess aura eller strålgloria, som är dess mikrolivs och därmed också flertalet av dess människors andliga sfär eller världar. Det närmaste strålfältet inne vid det fysiska klotet utgör salighetsriket, vars verkningar på det fysiska planet utgör mineralriket. Här upplever väsendena enbart sin egen inre värld, det vill säga: sitt minnesområde. Därefter kommer jordens instinktområde, som utgör den andliga sfär i vilken växtrikets väsen i förbindelse med sin inre värld har sin andliga domän, och från vilken dessa väsen börjar få de första svaga fröna till det vakna dagsmedvetandet på det fysiska planet, vilket gör dem till animaliska väsen eller till de väsen som vi på det fysiska planet kallar "djur", och till vilken väsensart den oinvidga jordmänniskan ännu mer eller mindre hör.

I sitt födelsedagstal på 82-årsdagen den 11/8 1972 visade Martinus den den gången nyligen färglagda symbolen "Jordklotets andliga struktur i djurriket" och bifogade den korta förklaring som återges här nedan från st. 85.1. Med denna symbol påbörjade Martinus således enligt sitt tal en ny färgläggning av hela symbolserien över jordklotet i de sex rikena.

Efter denna omskapelse från växt till djur har väsendets andliga hemvist blivit nästa strålfält på symbolen. Det är detta strålfälts fysiska utslag vi känner som djurriket, men vars andliga fält i den kosmiska sfären kan uttryckas som "skärselden" eller den kosmiska döden, vilken är resultatet av "ätandet av kunskapens träd". Det är krigets, hatets eller det andliga mörkrets domän, vilken efter döden utgör skärseldens eller det onda samvetets mardrömssfär (*Kosmos* nr 5/1950).

Symbolförklaring till "Jordklotets andliga struktur i djurriket"

85.1 Jordklotet är ett levande väsen. Som alla andra levande väsen går

klotet också igenom spiralerna. En gång befann det sig i klotspiralens växt-rike (röd färg), men nu är det längre framme. Det har lämnat växtriket och är nu i djurriket och den jordiska, eller ännu inte färdiga, människans område (orange färg). Klotets dagsmedvetande symboliseras med det stora stjärnfältet i orange färg, som är tyngdenergens färg. Fälten utanför teckningen av jordklotet symboliserar klotets andliga områden. Att jag har visat Amerika, är inte för att Amerika är favoriserat, eller att det är speciellt, utan jag menade att man lättare kunde se att det var jordklotet om jag visade Amerikas konturer.

Jorden har en gång haft en epok då det enbart fanns växter, och på symbolen ser man det försvinnande växtriket (röd färg). Så började det komma djurväsen, och så småningom kom vi fram till jordmänniskan, som nu ska nå fram till det riktiga människorikets stadium (gul färg).

Här har jag bara denna symbol färdig. Det kommer sex symboler. Nästa symbol blir alltså det riktiga människoriket. I det riktiga människoriket kommer det stora stjärnfältet att vara

fyllt med gul färg (känslöenergin), och de andra energierna kommer också att dras närmare mot mitten.

Jag har räknat med att denna symbolserie ska göras i levande bilder, så att man kan se hur det hela fungerar, hur energierna vibrerar inåt och åter kommer fram ute vid kanten. På så vis kan man se hur evigheten fungerar, och hur det hela går upp i evigheten.

Den eviga världsbilden, del 6, st. 85.1

Symbol nr 100 är symbol nr 1 i Martinus lilla skissbok från 1924, som innehåller tio symboler. Skissbokens framsida bär titeln: *Forstudie til Fremstilling af "Livets Bog" i Billeder*. På insidan av omslaget har Martinus skrivit: "Teckningarna i denna bok är

Symbol nr 100, Den orsakslösa orsaken eller den första orsaken.

Handskriven text på symbolen:

"Den orsakslösa orsaken" eller "den första orsaken".

Det bakom alla ting existerande "något" som utgör en treenig princip:

X1, som Fadern, Försynen eller Alltet.

X2, som den i Alltet existerande "skapande förmågan" eller "gnistornas värld".

X3, som "formernas värld" eller "det skapade".

fullständigt ogiltiga och får inte användas i tolkningen av livets analyser. Härifrån undantas dock nr 1." – Martinus första symbol blir således den sista symbolen i symbolverket *Den eviga världsbilden*, del 1–6.

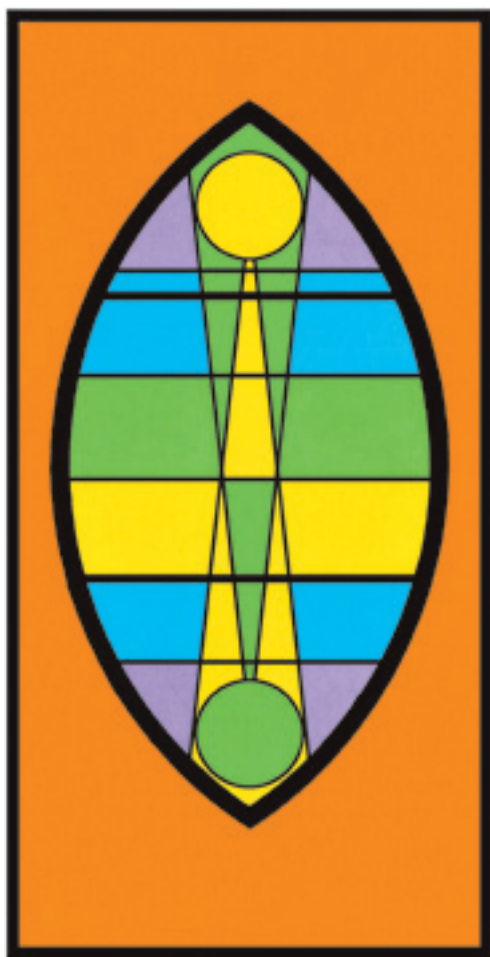
Översättning: Lisbeth Lanemo.

Förklaring till symbolen på framsidan i detta nummer av kosmos, symbol nr 95, Det dubbelpoliga väsendet

95.5 Symbolen visar den högst utvecklade människan, den mest fullkomliga människan. Polerna har blivit jämbördiga och väsendet har blivit dubbelpoligt. Den mänskliga naturen har segrat och blivit fullständigt förhärskande. De två polerna är jämbördiga. Det sker när dråptillståndet från den ordinära polen har försvunnit, och när kärlekspolen har kommit fram, och de har fått kontakt med varandra.

Över och under de två kraftiga vågräta strecken ser vi övermedvetandeområdena, och mellan dessa två streck ser vi undermedvetandet. Vi ser att känslområdet är långt utvecklat, det är uppfyllt av humanitet, och vi ser ett stort intelligensområde som harmonierar med känslan. Det visar att känslan är intellektualiserad, vilket innebär att känslan är logisk. Känslan är logisk när känsla och intelligens är i balans, vilket är detsamma som kärlek. Detta väsen har alltså ett mycket stort mått av kärlek. Men därigenom får det också ett mycket stort mått av intuition, på så vis att det är fullständigt medvetet på de kosmiska planen och i hela världsalltets mysterium. Det finns inte något mysterium för ett sådant väsen. Det känner alla lagarna. Mellan det enpoliga och det dubbelpoliga väsendets stadium kan vi placera alla människor på klotet.

Den eviga världsbilden, del 6, st. 95.5

© Martinus Institut 1981

Reg. 95